

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/191/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271848
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120271848.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného zástupcom ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, IČO: 31 383 408, zastúpenému zástupcom SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, v konaní o zaplatenie 756,64 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 1Cb/27/2020-142 zo dňa 19.10.2020 vo výroku, ktorým v ostatnej časti súd žalobu zamietol, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 1Cb/27/2020-142 zo dňa 19.10.2020 v napadnutom výroku, ktorým v ostatnej časti súd žalobu zamietol a vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 756,64 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti súd žalobu zamietol. Samostatným výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok.

2. V odôvodnení rozsudku okresného súdu bolo poukázané na žalobu žalobcu, konanie pred Okresným súdom Banská Bystrica, ktorý vydal dňa 26.06.2020 platobný rozkaz č.k. 7Up/630/2020-78, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného, postup Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý vec postúpil príslušnému súdu na prejednanie, pretože žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle ust. § 10 ods. 3, resp. v zmysle ust. § 14 ods. 3 zákona č. 304/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

3. Okresný súd poukázal na rozsah vykonaného dokazovania v odseku 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku, na podania sporových strán a po právnej stránke vo veci aplikoval Čl. 8, § 19 písm. b), § 185 ods. 1, 2 CSP, rozhodné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), ust. § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci podľa výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo,

že dňa 15.09.2019 došlo v Ružomberku ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému - spoločnosti Autoplachty Juráš SK, s.r.o., so sídlom Dolná Roveň 1294/2, 034 84 Litptovské Sliače, IČO: 50 576 666, na vozidle značky BMW 5, EČV: RK005BU. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Ford Mondeo, EČV: LM156CM povinne zmluvne poisteného v poisťovni žalovaného. Držiteľom vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, je J. Y.. Poistná udalosť bola evidovaná pod č. 1964419. Zmluvou o nájme č. 60/2019 zo dňa 03.10.2019 žalobca ako prenajímateľ a poškodený (spoločnosť Autoplachty Juráš SK, s.r.o.) ako nájomca uzavreli Zmluvu o nájme motorového vozidla BMW 525D xDrive, EČV: ZA054HV na dobu od 03.10.2019 do 10.10.2019 s denným nájomným 112,50 Eur (s DPH 135,- Eur). Jednorazový poplatok za pristavenie vozidla bol 30,- Eur vrátane DPH (25,- Eur bez DPH). Dňa 03.10.2019 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzavreli Protokol o prenájme náhradného vozidla č. 60/2019, a to BMW 525DxDrive, EČV: ZA054HV, vozidlo bolo prevzaté dňa 03.10.2019 a dňa 10.10.2019 vrátené. Žalobca vystavil poškodenému dňa 10.10.2019 faktúru č. 0752019 splatnú dňa 10.10.2019 na sumu 925,- Eur za prenájom náhradného motorového vozidla od 03.10.2019 do 10.10.2019 ako aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 30,- Eur, 25,- Eur bez DPH. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10.10.2019 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 925,- Eur z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 925,- Eur bez DPH z titulu faktúry č. 0752019. Vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítali. Žalobca si preto vymáhal pohľadávku vo vlastnom mene a na vlastný účet.

4. Okresný súd sa zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu a dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný. Podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.10.2019 je daná aktívna legitimitácia žalobcu, pričom postupovaná pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré boli obsahom danej zmluvy, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V bode 4. zmluvy o postúpení pohľadávky si strany dohodli odplatu za postúpenie vo výške 925,- Eur bez DPH. V bode 5. tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 10.10.2019. Súd prvej inštancie mal za to, že je daná aktívna vecná legitimitácia žalobcu a súčasne poukázal i na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017. Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitimitácii na strane žalovaného okresný súd uviedol, že táto vyplýva priamo z ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

5. Okresný súd sa oboznámil s listinným dôkazom vyhotoveným žalovaným, a to Oznámením o poistnom plnení zo dňa 07.11.2019, z ktorého vyplynulo, že žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 168,36 Eur z 925,- Eur s tým, že mu priznal poistné plnenie len za 2 dni, s dennou nájomnou sadzbou 91,50 Eur (namiesto 112,50 Eur), pričom nepriznal poistné plnenie za poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla a znížil poistné plnenie za vlastné prevádzkové náklady, t.j. za náklady, ktoré by mu vznikli používaním vlastného motorového vozidla.

6. Okresný súd tak mal za sporné nepriznanie poistného plnenia v rozsahu 6 dní. Žalovaný priznal poistné plnenie len za 2 dni prenájmu, t.j. od 03.10.2019 do 04.10.2019, namiesto do 10.10.2019, ktoré nepriznanie poistného plnenia okresný súd vyhodnotil ako nedôvodné. Z výsledkov dokazovania bolo okresnému súdu zrejmé, že žalovaný oznámil poškodenému listom zo dňa 07.11.2019 výšku poistného plnenia 168,35 Eur. Okresný súd mal za to, že najskôr až dňom 07.11.2019 sa poškodený dozvedel, resp. mohol dozvedieť o ukončení poistnej udalosti a výške poistného plnenia. Žalobca mal tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za celú dobu užívania náhradného motorového vozidla, t.j. od 03.10.2019 do 10.10.2019, ako to uplatnil aj v podanej žalobe. Okresný súd považoval za potrebné uviesť, že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Okresný súd ďalej poukázal aj na časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijak ovplyvniť. Poškodený navyše nemôže ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla. Nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom, ku ktorému dochádza až po doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Z predložených listín okresný súd vyslovil, že vyplývala nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 10.10.2019. Poškodený si tak uplatnil prenájom vozidla do 10.10.2019 dôvodne. Čestným prehlásením poškodeného zo dňa 10.10.2019 súd prvej inštancie mal preukázané, že poškodený, a to spoločnosť Autoplachty Juráš SK, s.r.o. si prenajal náhradné motorové vozidlo na dobu od 03.10.2019

do 10.10.2019 v trvaní 8 dní, pretože jeho motorové vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 1964419 zo dňa 15.09.2019 v autoservise, kde čakalo na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo. Zároveň prehlásil, že po uvedenú dobu nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Podľa okresného súdu išlo o účelne vynaložené náklady. Škoda definovaná ako nájomné za zapožičanie náhradného vozidla je podľa názoru okresného súdu škodou, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu.

7. K výške nájomného, obvyklosti výšky nájomného okresný súd uviedol, že túto mal preukázanú listinnými dôkazmi, ktoré predložil žalobca, a to cenníkmi autopožičovní v meste Žilina a v žilinskom regióne, z ktorých vyplýva sadzba denného nájomného za vozidlá porovnateľné s prenajatým a poškodeným vozidlom vo výške od 140,- Eur s DPH. Okresný súd zmluvne dojednanú výšku nájomného za jeden deň prenájmu náhradného motorového vozidla v sume 112,50 Eur bez DPH (135,- Eur s DPH) považoval za primeranú. Okresný súd mal za to, že prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, pretože z cenníkov autopožičovní nie je zrejmé, čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je táto cena konečná. Navyše, predložené cenníky boli neprehľadné, nečitateľné. Podľa rozhodovacej praxe poškodený nemá nijakú právnu povinnosť hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov v jednotlivých poisťovniach. Okresný súd skonštatoval, že žalovaný dostatočným spôsobom nepreukázal dôvodnosť zníženia výšky denného nájomného zo sumy 112,50 Eur na sumu 91,50 Eur.

8. Okresný súd posúdil za odôvodnený aj jednorazový poplatok 30,- Eur (25,- Eur bez DPH) účtovaný prenajímateľom vozidla, pretože tento bol opodstatneným nákladom, keď ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou Zmluvy o nájme č. 60/2019. Išlo o náklady, ktoré by poškodený nemusel vynaložiť, keby nedošlo ku škodovej udalosti. Skutočnou škodou je aj škoda, ktorá spočíva v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady za požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Poškodený jednorazový poplatok uhradil a tak mu vznikla z titulu tejto úhrady škoda, ktorá je podľa názoru okresného súdu jednoznačne krytá poistným plnením. V časti zníženia poistného plnenia o vlastné prevádzkované náklady okresný súd poznamenal, že k tomuto postupu žalovaný neposkytol podrobnejšie vysvetlenie ani neprodukoval žiadne dôkazy. Okresnému súdu neuviedol, ako dospel k sume - 14,64 Eur. Tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o znížení poistného plnenia z titulu vlastných prevádzkových nákladov - 14,64 Eur.

9. Podľa nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 168,36 Eur potom žalobcom uplatnená pohľadávka vo výške 756,64 Eur bola dôvodná (dôvodne uplatnená suma 925,- Eur - priznaná suma 168,36 Eur = žalovaná istina 756,64 Eur), a toto právo bolo žalobcovi ako aktívne vecne legitimovanému subjektu priznané titulom náhrady škody podľa ust. § 15 ods. 1 v spojení s ust. § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných ustanovení vyplývajúcich z ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okresný súd vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu aplikoval ust. § 191 CSP. Bolo nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozidla v oprave, pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná, tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou. Okresný súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške, pokiaľ žalovaný namietal výšku a dĺžku nájomného, tak relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takej námietky. Okresný súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle ust. § 442 Občianskeho zákonníka je žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti bolo podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, pretože bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Skutočnou škodou bolo vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo a nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený bol predsa obmedzený

už samotným poškodením vozidla. Okresný súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny žalobcovi, ktorá predstavuje náklady za nájom náhradného motorového vozidla.

10. Okresný súd uviedol, že vo zvyšnej časti žalobu zamietol, pokiaľ išlo o uplatnený úrok z omeškania. V tejto súvislosti okresný súd vychádzal z aktuálnej rozhodovacej praxe, konkrétne zo záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, podľa ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Podľa okresného súdu ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, a to Občianskeho zákonníka. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. Z dikcie ust. § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. V danom prípade z obsahu spisu bolo zrejmé, že žalovaný si splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2011 Z.z., a to listom zo dňa 07.11.2019 označenom ako Oznámenie o poistnom plnení. Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie, bola irelevantná, pretože podľa citovaného paragrafového ustanovenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávacom prípade žalovaný ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti aj splnil. To, že žalovaný neodôvodnil odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nie je možné vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnil vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostal v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania. Žalovaný podľa okresného súdu svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnil, a preto nebol povinný uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. Okresný súd na základe týchto záverov rozhodol o zamietnutí žaloby v časti požadovaného príslušenstva, a to úroku z omeškania.

11. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov konania, a to prvoinštančného z dôvodu, že žalobca bol v podstatnej časti konania úspešný. Podľa okresného súdu žalobca mal neúspech len v nepatrných častiach. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

12. Proti rozsudku okresného súdu, a to vo výroku, ktorým v ostatnej časti okresný súd žalobu zamietol, podal v zákonnej odvolacej lehote odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. V odvolaní žalobca poukázal na odsek 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Podľa žalobcu okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak uplatnené príslušenstvo v podobe úroku z omeškania zamietol z dôvodu, že žalovaný si splnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. K poistnej udalosti došlo dňa 15.09.2019, pričom podaním zo dňa 10.10.2019, zaslaným žalovanému, si v tento deň žalobca uplatnil u žalovaného náhradu škody z postúpenej pohľadávky. Je pravdou, že dňa 07.11.2019 bolo na účet žalobcu pripísané poistné plnenie vo výške 168,36 Eur, k tomuto však žalobcovi nebolo zaslané nijaké písomné oznámenie, resp. vysvetlenie krátenia dôvodov poistného plnenia. Podľa dôkazov žalovaný vyhotovil Oznámenie o poistnom plnení, datované dňom 07.11.2019. Toto bolo adresované poškodenej spoločnosti, a to napriek tomu, že vyššie označeným podaním zo dňa 10.10.2019, ktorého súčasťou bolo okrem iného Oznámenie poškodeného o postúpení pohľadávky, poškodená spoločnosť výslovne žiadala žalovaného, aby ďalej komunikoval ohľadom náhrady škody priamo so žalobcom. Žalovaný nepreukázal, či a kedy bolo predmetné oznámenie poškodenému skutočne doručené. Postúpením pohľadávky prešli na žalobcu všetky práva poškodeného súvisiace s postúpenou pohľadávkou, čo bolo žalovanému riadne oznámené podaním zo dňa 10.10.2019. Podľa žalobcu, žalovaný v danom prípade žalobcu nijakým spôsobom nevyrozumel o skončení šetrenia poistnej udalosti a o dôvodoch odopretia poistného plnenia. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže nevyrozumel žalobcu o skončení

prešetrovania poisťnej udalosti a neposkytol mu v zákonom stanovenej lehote písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poisťné plnenie. Vzhľadom k uvedenému je preto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017, na ktoré poukazoval žalovaný, pre daný prípad neaplikovateľné a bolo namieste, aby okresný súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania.

13. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci, keďže vychádza z nesprávneho právneho zhodnotenia a z nesprávnej interpretácie ust. § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z.. Ukončenie prešetrovania poisťnej udalosti žalovaného v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. žalovaného nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezbavuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poisťného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona č. 381/2001 Z.z.. Zmyslom právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad by umožňoval oddialenie plnenia poisťovne často bez právne relevantných dôvodov a bez rizika takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania. V situácii, že zodpovednosť škodcu za spôsobenú škodu nie je sporná, škoda je riadne vyčíslená a podložená relevantnými podkladmi, je dôvodný nárok žalobcu sankcionovať odopretie poskytnutia poisťného plnenia v podobe úrokov z omeškania. Takto prezentovaný výklad žalobca považoval za ústavne konformný, ktorý rešpektuje právo na ochranu majetkových práv fyzických a právnických osôb. Pri akceptácii právneho názoru žalovaného ako aj prezentovaných rozhodnutí NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 a sp. zn. 1Cdo/212/2017 by došlo k popretiu právneho inštitútu úrokov z omeškania a jeho základných funkcií - preventívnej, represívnej a satisfakčnej, pokiaľ pre úplné vylúčenie hradenia úrokov z omeškania poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Takéto rozhodnutie by predstavovalo neopodstatnený zásah do práv poškodeného a zároveň by bol v rozpore s účelom zákona č. 381/2001 Z.z., ktorým je zabezpečenie rýchlej a efektívnej reparácie náhrady škody a ochrany poškodeného. Žalobca v tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2020 sp. zn. 9Co/73/2020 a zo dňa 26.08.2020 sp. zn. 7Co/58/2020. Žalobca v napadnutej výrokovej časti žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalovanému sa uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 756,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 23.11.2019 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, s priznaním 100% náhrady trov súdneho konania. V zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, že v prípade, ak bude rozhodovať odvolací súd rozsudkom bez nariadenia pojednávania, aby elektronickými prostriedkami bolo oznámené miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku.

14. K doručenému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 23. októbra 2020 (č.l. 176, 177 spisu). Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením žalobcu. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla podaním zo dňa 10.10.2019, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 14.10.2019. Listom zo dňa 7.11.2019 žalovaný oznámil závery likvidačného stanoviska. Predmetný list bol zaslaný aj žalobcovi, čo vyplýva zo samotného textu listu (v spodnej časti listu je informácia, že likvidačné stanovisko bolo zaslané aj žalobcovi). Žalovaný splnil podmienku, ktorá v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Pokiaľ oznamovaciu povinnosť si žalovaný v lehote splnil ani nie mesiac po uplatnení nároku, nie je podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. povinný žalobcovi uhradiť úroky z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poisťné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalovaný sa preto nestotožnil s názorom žalobcu, že by mu patrili úroky z omeškania.

15. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nezohľadňuje ďalšie dôležité prvky, a to, že žalovaný je poisťovateľom a vznik škody na strane žalobcu nespôsobil a ani za ňu nezodpovedá. Právnym dôvodom plnenia žalovaného nie je zodpovednosť za škodu, ale povinné zmluvné poistenie. Priamo zo znenia ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že poškodený si môže voči poisťovateľovi uplatniť

iba nárok na náhradu škody, a teda nie aj relatívne samostatný nárok na zákonné úroky z omeškania. Uvedené korešponduje aj so znením ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý vymedzuje rozsah poistného krytia a z ktorého ani pri extenzívnom výklade nevyplýva, že by mal poisťovateľ poškodenému nahradiť aj úroky z omeškania, ktoré vznikli v dôsledku omeškania škodcu s plnením. Ak nenastanú voči poisťovateľovi podmienky vymedzené v ust. § 11 ods. 7 alebo 8 zákona č. 381/2001 Z.z., nemožno konštatovať jeho omeškание s plnením, a tým ani vznik nároku na zákonné úroky z omeškania. Názor žalovaného vychádza aj z aktuálneho stanoviska Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo opakovane prezentované v rozsudku zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo 145/2017 a v rozsudku zo dňa 26.2.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017. Podľa žalovaného, tento názor Najvyššieho súdu SR je aj všeobecne akceptovaný súdmi nižších inštancií a aplikovaný v rámci rozhodovacej praxe. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutia, a to konkrétne Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Žiline. Podľa žalovaného nemožno súhlasiť so žalobcom, že ním označené rozhodnutia Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 9Co/73/2020 a sp. zn. 7Co/58/2020 predstavujú aktuálnu rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku potvrdiť ako vecne správny, s priznaním trov odvolacieho konania.

16. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 11.12.2020 (č.l. 183 spisu) bolo vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu doručené žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý v podaní zo dňa 18.11.2020 (č.l. 187 spisu) uviedol, že Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 07.11.2019 žalobcovi nebolo doručené, uvedené nebolo preukázané, že by žalovaný doručil predmetné oznámenie. Vzhľadom k uvedenému žalobca zotrval na svojich odvolacích dôvodoch, ako aj oznámenia miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku, pokiaľ krajský súd bude vo veci rozhodovať verejným vyhlásením rozsudku.

17. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 20.01.2021 (č.l. 192 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu zo dňa 18.11.2020 doručené žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu, s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, v spojení so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

19. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/191/2020-195 zo dňa 09.03.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 13.04.2021 na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, ako aj oznámením miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku právnenému zástupcovi žalobcu elektronicky.

20. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho konania a rozhodovania bola dôsledná aplikácia ust. § 364, § 379, § 380 ods. 1 CSP, keď rozsudok okresného súdu napadnutý odvolaním žalobcu bol posudzovaný v rozsahu a v medziach podaného odvolania žalobcu zo dňa 11.11.2020. Z odvolacích dôvodov žalobcu boli vzaté do úvahy len tie, ktoré nemali charakter nových tvrdení, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

21. Z obsahu podaného odvolania žalobcu zo dňa 11.11.2020 bolo zrejmé, že žalobca nesúhlasil so skutkovými závermi a následne ani s právnym posúdením okresného súdu, ktorý žalobu žalobcu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol. Žalobca v odvolacom konaní, s odkazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu v odseku 35. sa bránil tým, že žalovaný si nesplnil zákonnú povinnosť, keď nijakým spôsobom nevyrozumel žalobcu o ukončení šetrenia poistnej udalosti a o dôvodoch odopretia poistného plnenia. Podľa žalobcu žalovaný si nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže nevyrozumel žalobcu o skončení prešetrovania poistnej udalosti a neposkytol mu v zákonom stanovenej lehote písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil

poistné plnenie. Ďalej žalobca v odvolaní namietal, že žalovaný nepreukázal ani to, či a kedy predmetné Oznámenie o poistnom plnení, datované dňa 07.11.2019, bolo poškodenému skutočne doručené.

22. Oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, s podaniami žalobcu a žalovaného, bolo zrejmé, že žalobca sa pred okresným súdom bránil tým, že žalovaný žalobcovi neposkytol písomné vysvetlenie dôvodov odopretia poistného plnenia a nekomunikoval so žalobcom, i napriek podaniu zo dňa 10.10.2019, ktorým žalovanému bolo oznámené postúpenie pohľadávky z poškodeného Autoplachty Juráš SK, s.r.o. na žalobcu (č.l. 30 spisu). V konaní pred okresným súdom sa však žalobca nebránil tým, že žalovaný nepreukázal, či a kedy predmetné Oznámenie o poistnom plnení, datované dňa 07.11.2019, bolo skutočne poškodenému doručené. V tejto časti obrana žalobcu, uplatnená až v odvolacom konaní, mala charakter novoty v zmysle ust. § 366 CSP, t.j. že ak nebola v tejto časti obrana uplatnená pred súdom prvej inštancie a nebol preukázaný žiaden z dôvodov pod písm. a) až d) ust. § 366 CSP, nebolo možné v tejto časti na daný odvolací dôvod prihliadať.

23. Okresný súd svoje skutkové a právne závery, viažuce sa k výrokovej časti napadnutého rozsudku, ktorým vo zvyšku bola žaloba zamietnutá, vyjadril v odseku 35. odôvodnenia rozsudku. Okresný súd skonštatoval, že žalovaný si splnil zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., a to listom zo dňa 07.11.2019, označeným ako Oznámenie o poistnom plnení. Krajský súd sa s týmto skutkovým záverom stotožňuje. Z výsledkov dokazovania bolo zrejmé, že ku škodovej - poistnej udalosti došlo dňa 15.09.2019, keď v dôsledku dopravnej nehody bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky BMW 5, EČV: RK005BU, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená spoločnosť Autoplachty Juráš SK, s.r.o., IČO: 50 576 666. Ďalej bolo nesporné, že k vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Ford Mondeo, EČV: LM156CM, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného a držiteľom vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, bol J.. Žalovaný listom zo dňa 07.11.2019, označeným ako Oznámenie o poistnom plnení, adresovaným poškodenému Autoplachty Juráš SK, s.r.o., so sídlom Dolná Roveň 1294/2, 034 84 Liptovské Sliache, IČO: 50 576 666, oznámil, akým spôsobom vyhodnotil poistnú udalosť s tým, že skutočnú škodu vo výške 168,36 Eur poukazuje na účet prenajímateľa. Žalovaný v tomto Oznámení o poistnom plnení zo dňa 07.11.2019 uviedol, akým spôsobom v rámci rekapitulácie akceptoval poistnou udalosťou uplatnenú škodu do výšky 168,36 Eur, pričom súčasne uviedol, že toto oznámenie o poistnom plnení je zasielané na vedomie poistenému - J., X. XXX/X, XXX XX J. Q. a žalobcovi. V rovnaký deň, ako bolo datované oznámenie o poistnom plnení, t.j. dňa 07.11.2019, podľa detailu pohybu platby v zmysle č.l. 15 spisu, bolo žalovaným vyčíslené oprávnené poistné plnenie, a to priznaná škoda v sume 168,36 Eur, poukázaná na účet žalobcu, čo v podstate potvrdil aj žalobca v žalobe pod bodom 6, keď uviedol, že dňa 07.11.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 168,36 Eur. Krajský súd má za to, že žalovanému uložená zákonná povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. bola splnená, čo bolo preukázané v súhrnnosti listinnými dôkazmi, a to Oznámením o poistnom plnení zo dňa 07.11.2019 v spojení s potvrdením o platbe uskutočnenej žalovaným žalobcovi, za stavu uplatnenia náhrady škody žalobcom u žalovaného podaním zo dňa 10.10.2019. V spojitosti tieto dôkazy, s odkazom aj na obsah Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 07.11.2019, kedy správa o spôsobe riešenia poistnej udalosti bola podľa tohto oznámenia zaslaná na vedomie aj žalobcovi, potvrdili to, že žalovaný si splnil svoju povinnosť v lehote určenej v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., preto nemohlo dôjsť na strane žalovaného k omeškaniu.

24. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacieho dôvodu žalobcu, ani v námietke nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Krajský súd poukazuje na právny názor vyjadrený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018. Práve z tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že ... „peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyplývajúcej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania.“

26. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

27. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

28. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

29. Je nepochybné v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazané k odseku 6 ustanovenia § 11 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže odkazuje na nesplnenie povinností poisťovateľa, ktoré sú vyjadrené práve v odseku 6 ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z.. Je potrebné v danej sporovej právnej veci vychádzať z uplatneného nároku žalobcu, ktorý vyplýva z ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý osobitný právny predpis v ust. § 11 ods. 7 stanovuje, kedy nastane splatnosť poistného plnenia, ktoré je povinný poskytnúť poisťovateľ. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia je plnenie splatné do 15-tich dní, len čo poisťovateľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť (teda v časti poisťovateľom uznaného nároku), resp. po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (v tomto prípade nároku pôvodne neuznaného poisťovateľom, avšak následne uznaného súdom). Ide o zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky majúcej svoj základ v zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a neumožňuje určenie iného času zročnosti poistného plnenia. Ak poisťovateľ uzná nárok poškodeného na plnenie čo aj len čiastočne, je z hľadiska určenia času plnenia takto uznaného nároku rozhodujúci okamih, keď poisťovateľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť. V takomto prípade plnenie z takto uznaného nároku je splatné do 15 dní od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť a v prípade, že by poisťovateľ neplnil, vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania uplynutím tejto lehoty. Ak však poisťovateľ odmieta poškodenému poskytnúť poistné plnenie v ním požadovanom rozsahu a poskytne mu riadne a včas písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo znížil poistné plnenie, v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní, pre určenie času plnenia (a následným vznikom právneho nároku poškodeného na prípadný úrok z omeškania) je relevantným až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak by si poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

30. Odvolací súd je názoru, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 tohto zákona jasne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 tohto zákona. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.

31. V danej sporovej veci žalovaný splnil povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., a to Oznámením o poistnom plnení zo dňa 07.11.2019 v spojení s dôkazom o platbe uznaného poistného plnenia. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení poskytol vysvetlenie pre výšku poistného plnenia

a samotná správnosť záveru poisťovateľa, pre ktorý znížil výšku plnenia, bola irelevantná, pretože v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. má žalovaný zákonnú povinnosť poskytnúť písomné vysvetlenie, čo sa v prejednávanom prípade aj zo strany žalovaného splnilo na základe výsledkov vykonaného dokazovania a jeho zhodnotenia.

32. Do omeškania by sa dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. V súvislosti s uvedeným posúdením žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania, poukazuje odvolací súd na právny záver vyslovený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26. februára 2019, ako i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/335/2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/233/2017. Krajský súd dodáva, že v súvislosti s týmto rozhodnutím vychádzal zo svojho už skôr vydaného rozhodnutia sp. zn. 13Cob/7/2019 zo dňa 26.06.2019 a záverov z tohto rozhodnutia vyplývajúcich v spojení príkladom aj z rozhodnutia sp. zn. 13Cob/186/2019 zo dňa 22.04.2020.

33. V súvislosti s vysloveným právnym názorom krajským súdom sa poukazuje aj na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 228/2020 - 8 zo dňa 26. mája 2012, konkrétne odsek 22. odôvodnenia, keď ústavný súd v súvislosti so sťažnostnou argumentáciou sťažovateľa poukázal na relevantnú časť odôvodnenia napadaných rozhodnutí, keď „...K tvrdeniam žalobcu uvedeným v odvolaní o dôvodnosti žaloby v celom rozsahu zaujal stanovisko v tejto veci aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 bod 16.3., keď uviedol, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.“. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020, v ktorom uznesení sa v odseku 18., 18.1. odôvodnenia uznesenia poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017, sp. zn. 3Cdo/145/2017 práve v súvislosti s požadovaným úrokom z omeškania vo väzbe k ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z.. Krajský súd ďalej poukazuje aj na odseky 19., 20. odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020, z ktorých vyplýva „Rovnako v okolnostiach posudzovanej veci si žalovaná splnila všetky zákonom požadované jej povinnosti, keď najskôr na základe oznámenia žalobcu 13. apríla 2012 v stanovenej lehote poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poisťné plnenie a po právoplatnosti trestného rozsudku žalovaná listom z 13. decembra 2012 oznámila žalobcovi výšku poisťného plnenia (bolestné, strata na zárobku počas PN, náklady spojené s liečením), dôvod 30 % krátenia poisťného plnenia, ako dôvody neakceptovania niektorých položiek. Následne riadne a včas žalovaná plnila aj na základe rozhodnutí oboch nižších súdov, ktoré rozhodovali o výške náhrady škody, keď prvostupňový súd určil spoluzavinenie žalobcu v rozsahu 10 % a odvolací súd určil, že žalobca nenesie žiadne spoluzavinenie. Dovolací súd vzhľadom k vyššie uvedenému dospel k záveru, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.“

34. Na základe uvedených skutkových zhodnotení a právnych záverov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým v ostatnej časti súd žalobu zamietol, potvrdil ako v tomto výroku vecne správne rozhodnutie, v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý osobitnými odvolacími dôvodmi nebol napadnutý, avšak ako výrok závislý od výroku vo veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správne rozhodnutie.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.